

Planetarian

Írta: Hirotaka

Ha valaki azt gondolja, hogy kevés karakterrel, helyszínnel, világbemutató nélkül nem lehet jó animét csinálni, azt biztosan állíthatom, hogy téved.

Ha az ember animéket néz, akkor hamar rájön, hogy rövid játékidő alatt is hatalmas hangulatot és sok érzelmet lehet átadni a nézőnek, mindezt komplex, világmegváltó gondolatok nélkül. A recept lényege az egyszerűség, csak azt a kevés hozzávalót kell jól egybegyúrni. A *Planetarian* pont ezt teszi és nagyon jól.

Az anime egy öt részes ONA formájában valósult meg tavaly nyáron, amely tavaly ősszel kapott egy film folytatást.

A csillagok alatt

A világról röviden és tömören annyit, hogy poszt-apokaliptikus, az emberiség tönkretett mindent, amit lehetett és kikapálhatjuk a nukleáris háborút is. Az űrkolonizációs program kudarcot vallott. Ha

ez még nem lenne elég, harci robotok is vadásznak az emberekre. Nos valljuk be, ez nem egy szép új világ. Mindezeknek köszönhetően az eget évek óta nem látta senki, folyamatos savas eső esik. Ebben a korban él Kuzuya, aki épp az egyik kihalt városban kutat használható dolgok után, amit a kis kolóniákban élő emberiség megmaradt tagjai használhatnak. Ez az első percekben kiderül és nem is tudunk meg többet bolygónk helyzetéről, megjegyzem nincs is rá szükség, mert az anime nem erről szól.

A robotok elől Kuzuya olyan helyre menekül be, ami végérvényesen megváltoztatja az életét. Váratlanul egy lány áll előtte és kedves hangon üdvözi a planetáriumban. Kuzuya értelemszerűen meglepődik, nem hitte, hogy emberi hangot hall a városban, hogy egyáltalán él itt valaki. Ekkor vizualizálja, hogy a Hoshino Yumemi néven bemutatkozó személy robot.

Yumemi a planetárium kabalája, előadója stb. Így munkájának megfelelően Kuzuyát is arra invitálja, hogy nézze végig az előadást. Mi ebben a különleges? Alapjában véve semmi, de ha összerakunk pár információt, hogy Kuzuya a planetárium 2.497.290. látogatója, viszont harminc éve az első, plusz, hogy főszereplőnk azt sem tudja mi ez a hely, mire való, egy kellemes varázst ad az animének, és itt kezd el ér-

dekelni a nézőt, hogyan is lesz tovább. Nos a bonyadalom egyszerű, mint a kőbalta. Kuzuya marad az említett előadáson, ám annak kezdetén kiderül, hogy a projektor elromlott, és mikor Kuzuya távozni készül, valami mégis viszatartja, nekiáll megjavítani a vetítőt.

Itt meg is állók a történet mesélésénél. Az anime lelke Yumemi és Kuzuya kapcsolata, kicsit személytelen beszélgetésük, amit a környezet elhagyatottsága és a kint szakadó eső tesz bensőségesé, érzelmetelivé, még akkor is ha Yumemi "csak" egy robot. Végigkövethetjük ahogy Kuzuya számára olyan fontossá válik a planetárium és Yumemi, hogy még az életét is képes lenne rááldozni.

Karakterek

Yumemi: Egy robot, a planetárium "alkalmazottja". Alapvető feladatkörébe tartozik a látogatók fogadása, köszöntése, az előadások megtartása és az elköszönés. Mivel 30 éve nem volt látogató, ezért takaréki üzemmódban volt, de most újra felébredt. Elképesztően sokat beszél, mindig érdeklődik a látogató hogyléte felől. Ez az elején bosszantó lehet, de szép lassan megszokjuk és nem fog zavarni. Ez azért van így mert egyrészt ez a munkája, ez van a programjában, hogy foglalkoznia kell a vendégekkel, invitálni őket a planetáriumba még akkor is, ha nem jön senki. Másrészt ezzel meglátjuk a "szellemet a gépben", ha élhetek ezzel a klasszikussal, bár nem hasonlítom össze vele. Megtapasztalhatjuk, hogy a beépített program ellenére Yumemi tényleg szereti az embereket, a látogatókat, és ez nem beépített algoritmus. Végül egyre emberibb beszélgetéseket folytat Kuzuyával.

Kuzuya: a városokat járja használható cuccok után, mikor betéved a planetáriumba. Teljesen ismeretlen számára a hely. Kezdeti gyanakvása, féelme Yumemi iránt hamar ellilán és megszállja a hely különleges varázsa. Yumemi és a planetárium teljesen megváltoztatja az életét. Nem mondanám egyedi vagy különleges jellemnek, kicsit talán nyughatatlan típus, ami érthető

„Az anime lelke Yumemi és Kuzuya kapcsolata, kicsit személytelen beszélgetésük, amit a környezet elhagyatottsága és a kint szakadó eső tesz bensőségesé, érzelmetelivé...”

a munkája miatt. A film új jelenetei főleg rá koncentrálnak, itt már egy bőlcsebb, nyugodtabb karakter áll előttünk, láthatjuk milyen hatást gyakoroltak rá az ONA eseményei.

Nem is tűnik fel több fontos karakter az ONA alatt, akiket még látunk azok a Yumemi emlékében lévőek. Ez a filmben is hasonló, de kicsit több szereplő tűnik fel, akik révén bepillantást nyerhetünk, hogy élnek az emberek a világban, mekkor probléma az élelmiszerhiány. Egyszerű emberek, sokmindent nem lehet rólok mondani. A film leírásánál említem őket.

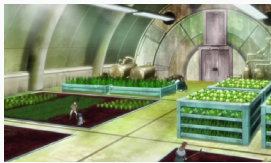
A film

A Planetarian Hoshi no Hito című film, folytatás és flashback egyben. A közel két

órás játékidő bő felében viszontláthatjuk az ONA nagyrészét. Általában az ilyeneknek nem szoktam örülni, de most jól jött, mert a filmet a cikk írása előtt néztem meg, az ONA-t viszont még tavaly nyáron. Jól jött a felelevenítés.

A film kezdetén egy idős, ősz férfit látunk, aki a hóban próbál előrehaladni, ám a fáradsága erősebb nála. Három gyerek találja meg, és a közeli kolóniára viszik, ahol már nagyon kevesen élnek. A férfinél egy hordozható projektor van és a története, az élete. Amit részben el is mesél a gyerekeknek, részben pedig visszagondol a múltjára, arra a pár napra, amikor megváltozott minden. Sok évtizeddel az ONA után járunk.

A férfi célja, hogy átadja a tudását a csillagokról a következő generációnak.

A filmben a kolónián élő felnőtteket és főként három gyereket ismerünk meg, őket varázsolja el leginkább a csillagok léte és fénye. Megláthatjuk, hogy az embereknek a legnagyobb problémát az élelem megteremtése jelenti, a férfinak pedig egy lehetőség adódik, hogy örökséget hagyjon, és beváltsa régen tett ígéretét.

Dramából jeles

Az anime nagy erőssége, hogy jól adagolja és jól használja a drámát. Nincs túltolva, nem nyálás, nem mű. Az idő múlásával egyre többet megtudunk Yumemiről, kikkel dolgozott, kikkel beszélt. Ahogy Kuzuya megért és megtapasztal egy szeletet az elmúlt világból, úgy szippant be minket is az anime.

Szeretni szoktam azokat az animéket, ahol csak nézni kell a művet és sodródni az árral, nézni amit mutat és látni, amit mond. Módfelett hangulatos ahogy ezt az elhagyatott helyen élő mementót, egy meleg oázist bemutatják.

„...csak nézni kell a művet és sodródni az árral, nézni amit mutat és látni, amit mond. Módfelett hangulatos ahogy ezt az elhagyatott helyen élő mementót, egy meleg oázist bemutatják.”

Az első részben Yumemi csak egy robot és mit sem törődünk vele, hogy egyedül van, az utolsó részben már sajnáljuk, hogy nem volt egy látogató sem. Ajánlja Kuzuyának a környékbeli boltokat, de mindenki tudja, hogy oda már csak maximum szellemek járnak. Amíg az ember nézi több kérdés is felvetülhet benne: Mi hajtja Kuzuyát, hogy megjavítsa a projektort és maradjon? Yumemi látja milyen a környezete, akkor miért várja továbbra is a látogatókat? Biztos, hogy csak a beépített programja miatt?

Aki végignézi, az meg fogja találni ezekre a választ. Ha elmondanám, elveszne az anime esszenciája.

Talán túlságosan is emberi tulajdonságokkal ruházták fel robotlányunkat, de csak így érte el célját. Igen, így tudjuk őt sajnálni, így tudunk vele együttérezni, és így akarnánk újra hallani az előadását.

A film hasonló hatást akar elérni, csak éppen Kuzuya esetében. Hogy sikerül-e? Igen. A konklúziója azért lesz hatásos, mert reális, nem meseszerű. Az időjárás sokkal rosszabbra fordult, havazik, az itt élő emberek napról napra élnek. A gyerekeknek az idős férfi meséje a csillagokról reményt ad, utat mutat.

A kupola alatt

Az egyenként 18 perces epizódok többnyire lassú tempójúak. A végén akarjuk a folytatást, amit meg is kapunk egy film formájában. Olyan zárást ad a történetnek, amit ritkán látni. A grafika nagyon szép, a környezet részletes, kevés

kívétellel főleg tompa színeket kapunk. A hangulatot állóképekkel, lassú kamera és egyszerű karaktermozgásokkal oldották meg. A planetáriumi előadás kóprázatosan magával ragadó, tényleg mintha egy igaziban lennénk. Nagy szerencsénkre nincs ronda számítógépes animáció, egyedül a projektor mozgásánál használták, amivel nincs is baj.

A stúdió a David Production, a rendező pedig Naokatsu Tsuda, akik a Jojo animeverziónak is elkövezték. A stúdió legutóbbi műve pedig az idei szezonban futó Sakurada Reset.

A zene nagyon lány, melankolikus, és nem mondanám megmaradó darabnak, úgyhogy ha mást nem is, ezt fel tudom róni hibának. Emellett még azt, hogy szerettem

volna többet megtudni a planetáriumról, pár plusz képet kapni a városról, és a film története is lehetett volna bővebb.

A *Planetarian: Chiisana Hoshi no Yume* visual novel adaptáció, melyet Japánban 2004-ben, nyugaton 2014-ben adtak ki, többféle platformra, mint Windows, PS2, Android. A fejlesztő a Key, aminek a Kanon, Air, Clannad, Angel Beats! címeiket is köszönhetjük.

A film már túlmutat a VN vonalán, a folytatás története egy light novelből jön, amit Suzumoto Yuuichi írt, szintén dolgozott az Air és a Clannad visual noveleken.

Az utolsó csillag

Inspiráló hatása van az animének. Mikor néztem az ONA-t, utána muszáj volt elmennem a hazai planetáriumba egy előadásra.

Egy nagyon kellemes művet ismerhetünk meg a Planetarianban, amit hamar meg lehet nézni. Aki szereti ezeket a típusú műveket, könnyen belevész és csak les, mikor véget ért. Lehet sokan tartalmatlannak, semmitmondónak gondolnák és valahol igazuk is van, de nekem pont azért tetszett, mert ilyen, és a kellemes drámavonala megvett. Semelyik része nem ad olyat, amit eddig ne láttunk volna már valahol, mégis egy maradandó élmény volt számomra.

Címek:

ONA: Planetarian: Chiisana Hoshi no Yume

Film: Planetarian: Hoshi no Hito

Hossz: 5x18 perc + 1 óra 57 perc

Műfaj: sci-fi, drama

Stúdió: David Production

Értékelés (ONA és Film):

MAL: 7,61 és 8

ANN: 7,93

Anidb: 7,09 és 7,15